

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

„Minden ki nem mondott igazság méreggá válik”

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

TARTALOM

- Palesztin-magyar szolidaritás Budapesten és Debrecenben
- Hogy tudjuk, mi ellen tüntetünk
- „Fogj egy tuskót!”
- Az őszödi beszéd máig élő lelki teher
- Kik állnak a háttérben?
- Megemlékezés a 2. Magyar Királyi Honvéd Hadsereg doni áldozatáról
- Ophélie eltűnése: átadták a felvételeket a francia hatóságnak.

Palesztin-magyar szolidaritás Budapesten és Debrecenben.

Szerte a világban, így Magyarországon is tüntetéseken tiltakoznak Izrael gázai öldöklése ellen. Budapesten a közelmúltban négy megmozdulást szerveztek – részben Izrael, részben Palesztina budapesti nagykövetsége előtt. (A legközelebbi pénteken, 3-kor lesz az izraeli követségnél.) Ezen kívül tiltakozó menet is indult – a Kossuth tériek a Budapesten élő palesztin és velük együttérző muszlim emberekkel haladva – az Oktogontól a Hősök terére, hogy kifejezhessük együttérzésünket a háború polgári áldozatai iránt, és felszólítsuk Izraelt, Gaza térségében folytatott öldöklésének befejezésére. (Itt meg kell sajnos jegyeznünk: mindeközben az arab államok nem tesznek semmit az öldöklés megállítására.)

Debreceni harcostársaink is kitétek magukért, amint ezt „deol” közli, a karpatiharsona.info internetes oldalon:

„A Kossuth téri tüntetők a 843. tüntetési napjukat, a pénteki napot a debreceni főtéren kivételesen a palesztin nép szenvedése iránti együttérzésük kifejezésének szentelték.

Ezen a délutánon két óra körül mintegy harminc palesztin menekült vonult végig a debreceni főutcán, bangosan is tiltakozva az izraeli terror ellen, melyet bonfitársaiknak el kell szenvedniük a gázai övezetben. Ebben az időszakban fokozott rendőri készültség volt tapasztalható a belvárosban.

A menekülteket este 18 órára várták a debreceni tüntetők is, de addigra valószínűleg amyrira átfáztak a nagy hidegben, hogy már nem tudtak elmenni. Egyedül a 23 esztendőes Sultan Al Mohammad Hassan és a tolmácsuk jelent

meg. Tőlük tudtuk meg, hogy Sultan hat bónapja érkezett egy dél-libanoni menekülttáborból, s mostanában sikerült a menekült-státuszt megkapnia hazánkban. A társaság nagy része Nyíregyházáról érkezett, s Debrecenben úgy tíz palesztin menekültől tudnak. Az Al Jazeera televízióból tájékozódva nagy fájdalommal tölti el őket népiük szenvedésének látványa.

A debreceni tüntetők a Himmusszal kezdtek, s gyertyagyújtással folytatták, a palesztin áldozatokra emlékezve. Vezetőjük, Nagy János nyitásként elmondta, hogy elsősorban nem valakik ellen, hanem valakik mellett emelnek szót. Ezek most az izraeli politikai-katonai kegyellenség ártatlan palesztin áldozatait, akiknek láttán nem maradhatunk közömbösek. Agoston Tibor, az est szervezőjeként felolvasta tiltakozó jegyzéküket, s mint református presbíter elmondta, hogy a Szent Írás nem tesz különbséget ember és ember között, így nem teheti meg, hogy ne tiltakozzon a kettős mérce ellen is, amit Izrael alkalmaz.

A palesztin civil lakossággal való kegyetlen bánásmód, a vérfürdő, a több száz gyermekáldozat ellen nem lehet nem tiltakozni – mondta, de az együttérzés érdekében párbuzamot vont a szétszabdalt palesztin- és a magyar nép batárokkal való szétválasztottsága között is. Felolvasta Morvai Krisztina, izraeli nagykövethoz írt tiltakozó levelét is. A palesztin nép élni akar, és szabadságot akar, akár a magyar – ekként határozta meg estjük fő üzenetét. A közel ötvenfős társaság a Szózzattal zárta a fagyos estét.”

Mi, a budapesti Kossuth térenél tüntetők sok szerencsét kívánunk debreceni Kossuth-téri társainknak további megmozdulásaikhoz is!

– Miklós

Sorsunk

Magyarnak születni kitüntető balsors,
Kegyetlenül nehéz,
nagy, isteni áldás,
Magyarnak létezni veszélyes dicsőség,
Magyarnak maradni halál és megváltás.

Szabolcsy Balázs
2008. december 4.

FELHÍVÁS

Ismert magyar civil szervezetek (MNB 2006, **Hazafias Magyarok Szövetsége**, JOBBIK) demonstrálnak január 16-án, pénteken délután 3 órától a budapesti izraeli nagykövetségnél.

(Bp. II.ker. Fullánk u. 8.)

Célunk a közvélemény hiteles, tényszerű tájékoztatása, amihez a média segítségét is várjuk.

Felszólalóink – Dr. Morvai Krisztina jogász, ifj. Hegedűs Lóránt HAMASZ elnök, Murányi Levente JOBBIK alelnök – Izrael brutális, az emberiség szemérmét semmibe vevő akciói ellen, a békéért, a palesztin területek lakosságának biztonságáért állnak ki, és egyúttal arra is szeretnék felhívni a figyelmet, hogy a palesztinoknak joguk van megvédeniük magukat az izraeli repülőgépek és szárazföldi csapatok támadásaival szemben.

A nagykövetség előtti tiltakozással kívánjuk megbélyegezni az izraeli állami vezetésnek, és az általa irányított hadseregnek a palesztin néppel szemben eddig tanúsított gátlástalan, az ott élők szenvedését okozó, folyamatos területhódító tevékenységét, továbbá figyelmeztetni a közvéleményt arra, hogy Izrael államnak immáron nem titkolt célja e háborújával a palesztin nép teljes fizikai megsemmisítése a gázai övezetben.

A védtelen lakosság, köztük gyerekek kiirtását semminemű módon nem indokolja Izrael állítólagos – egy radikális szervezettől történő - fenyegetettsége, hiszen ez a szervezet a palesztin nép saját földjén, népe jogos önrendelkezéséért, a palesztin állam létrejöttéért, megmaradásáért küzd.

Magyar Nemzeti Bizottság 2006

**Honalapító Árpádházi zászlóinkkal minden nap tüntetünk
a Vértanuk terén 19-21 óra között!**

III. évfolyam, 2. szám ❖

2009. január 15. csütörtök ❖

Harcunk 852. napján

Hogy tudjuk, mi ellen tüntetünk

Az ENSZ 1947-ben hozott határozata alapján Palesztina területén egy arab és egy zsidó államot kell létrehozni. A kettő közül csak a zsidó állam alakult meg, amely 1949-ben, az első háború után annektálta az arab állam számára kijelölt terület egy részét, előzve onnan az arabok százezreit, akik kétségbe vonták az önálló zsidó állam létjogosultságát. Az arab-izraeli konfliktus ettől kezdve – az arabokkal együttműködni kívánó ellenzéki zsidó erők törekvése ellenére – egyre inkább kiszélesedett.

Az Egyesült Államok, Oroszország, az ENSZ és az Európai Unió által alkotott kvartett 2003 tavaszán terjesztette elő az útítvány néven ismertté vált rendezési elképzelést, amely – az akkori megfogalmazások szerint – a területet békéért elv alapján, 2005-re a biztonságban élő Izrael és az életképes palesztin állam megteremtését célozta. Bush közölte, hogy mindent meg kell tenni a független palesztin állam létrehozásának érdekében.

Az Egyesült Államok számára „elsőrendű cél a palesztin állam megteremtése” – erről biztosította George Bush amerikai elnök Mahmúd Abbász palesztin elnököt 2008. áprilisában, Washingtonban.

Palesztinai Felszabadítási Szervezet (PFSZ) központi tanácsa 2008. novemberében a palesztin állam elnökévé választotta Mahmúd Abbászt. A poszt szimbolikus, a palesztin állam ugyanis nem alakult meg. Abbász elnökké választását a Hamász elutasította arra hivatkozva, hogy az elnök megválasztása a nép joga, és erről országos választásokat kellett volna kiírni. Abbász, aki a Palesztin Hatóság elnöke is, éles ellentétben áll a Hamással, amely a Gázai-övezet felett teljes körű hatalmat gyakorol – írja a BBC.

(az előbbieket különböző internetes oldalak korábbi hírei)

Kedves! Amire te utalsz, az szerintem egy életképes palesztin állam létrehozása. Ha az megtörténne, akkor biztos vagyok, Izraelnek sokkal nagyobb nemzetközi garanciái lennének biztonságát illetően. De mindegy, én egyetértek veled: palesztin állam nélkül nem lesz béke. Viszont abban nincs igazad, hogy a Hamász jelenséget figyelmen kívül kell hagyni. Ugyanis a valóságban egy Hamász, mely képtelen békében igazgatni, nem érdekelt sem palesztin államban, sem a békében. Ők csak akkor vannak, ha a zsidókkal háború van. Ennek látod most az eredményét.

(egy fórumozó véleménye)

Elfelejtettem, hogy miután elüldözték a palesztinokat (vagy elmenekültek sorsuk rosszabbodását megérezve) az izraeliek helyi keresztnégyek, az „olajos” arab világ rá se bederített további jövőjükéről? Ez nem kérdéses és nagyon emberi gyarlóság még akkor is, ha már évtizedek óta tart, több arab országban jelentős kisebbséggé váltak és kedvenc „bunkósbotjuk” is lett izrael-ellenes propagandájukban. De ne feledd el, hogy azok a milliós palesztinok elüldözésük után többségében soha nem tértek vissza és ellenben a Holocaust-tal, semmiféle utólagos kárterítést nem kaptak (Bár nem is haltak meg). Jó részük az állampolgárságot sem kaphatta meg Izraelben (úgy jártak, mint az elüldözött magyarok), így megdermedve állhattak a sivatag közepén, távol egykori városaiktól, életmódjuktól. Ez most szerinted jobb helyzet, mint a zsidók elüldözöttsége az arab világokból? Vagy majd jössz a kettős mérce gójozással, hogy minden palesztin reménytelenül terroristajelölt, akik csak a pillanatra várnak? Ha így lenne, akkor Izrael már nem lenne!

A Palesztin államot én a Palesztinára, tehát -Trianon alapján- Nagy-Magyarországra értem. Természetesen logikus és ésszerű, hogy sem a mi esetünkben, sem az övéjükben nem megoldás a revíziós törekvések, de egy egységes Palesztin állam Izraellel együtt mindenképp reményteljes. A két régió egységét pedig egy nyomorult úttal nem lehet létrehozni, ezt izraeli területek kárára lehetne rendezni, így egyesíteni a palesztinokat. De ez már nem fekszik nekem, itt ugyanis a kavarások, érdekek és a térkép firkálgatásokkal való istenjátszás döntene, mintsem a jobb jövő alakítása. A palesztinok nacionalista törekvései pedig nem jutottak túl a terroristák törekvéseinél és egy jó darabig nem is fog.

(másik fórumozó véleménye)

(...)Mindenki tisztában van vele, hogy Izrael állam a joga kívülinek tekinti magát, s soha egyetlen jelentős ENSZ-határozatot nem tartott be. A nemzetközi jog és a nemzetek közösségének döntése ellenében folytatják a palesztin területek megszállását, újabb és újabb telepeket hoznak létre olyan földön, amelyhez semmi közük nincs. Fenntartják a „biztonsági falat”, amelynek pedig semmi köze nincs a biztonsághoz, hiszen a palesztin családokat, palesztin közösségeket választja el egymástól, valódi célja éppúgy a palesztin nép kiirtása, mint jelenlegi tömeges gyilkosságoknak, a gázai polgári lakosság elleni terrornak. Önök látványosan kivonják magukat a nemzetközi jog hatálya alól, államukat és népüket egyaránt sajátos felsőbbrendűséggel ruházzák fel, Übermensch-nek tekintik magukat.

Önök az ilyen kritikákat, elemzéseket, kéréseket, könyörgéseket megszokták, s ez éppúgy érintetlenül hagyja önöket, izraelieket, mint az önök fegyverei (bocsánat: az amerikai adófizetők önök által használt fegyverei) által szétéptett palesztin gyerekek látványa. Őket ugyanis önök, éppúgy, mint a palesztin felnőtteket – ahogy azt az ENSZ-ben megtapasztaltam – nem emberi méltósággal és emberi jogokkal felruházott személyeknek, hanem valamiféle tárgyknak, méltóság és jogok nélküli biztonsági kockázati tényezőknak tekintik.

Úgy gondolják, hogy ha nem engednek be újságírókat Gázába (szokásuk szerint semmibeveve a vonatkozó bírósági döntést), akkor a világ nem tudja maga elé képzelni az önök fegyverei által szétszaggatott gyermektesteket.

Úgy hiszik, nem tudjuk elképzelni, milyen jellegű sérülése lehet az embereknek, akiket „sérültként” tartanak számon, s akikre kevésbé drámaian gondolunk, mint a halottakra. Tudjuk, nagykövetasszony, hogy a legtöbb sérültnek amputálni kellett a végtagjait, ideértve a sok-sok gyereket, akik az önök végtelen kegyetlensége miatt múltábal, vagy kerekesszékekben töltik majd az életüket.

Mondanivalóm lényege kettős. Egyfelől az, hogy önök pontosan tudják, hogy a jelenlegi öldöklésük és kegyetlenségük semmit nem old meg, csak növeli a feszültséget, mivel még amúgy nyugodt körülmények között élő nem palesztin emberekből is a bosszúvágy egészen érzését váltja ki.

Ugye nincs kétségük afelől, hogy a jelenlegi látványos őrgöngyösök túlélei közül kerülnek majd ki az újabb öngyilkos merénylők? Az újabb Hamász-vezérek?

Önök azzal próbálják megvezetni a világot, hogy vérengzéseik célja a Hamász támadásainak leállítására. Ez ezzel a módszerrel nem fog menni, ezt önök pontosan tudják, kedves nagykövet asszony! Ezzel csak újabb támadásokra adnak okot, amelyre majd önök újabb véres bosszúval reagálnak. S a világban egyre többen leszünk, akik szégyenkezni fogunk a saját érzéseink miatt... S meddig mehet ez így tovább, nagykövet asszony? Amíg az utolsó palesztint is ki nem irtják a föld színéről? Nem, kedves nagykövet asszony, megmondom én önnek, hogy meddig mehet ez így. Addig, amíg a világ észhez nem tér, és le nem állítja önöket.

Nagykövet asszony! A harag, a bosszúvágy és a gyűlölet érzelmi romboló érzések. Ezek nem előréviszik, hanem hátramosztják a világot. Kérem önt, hogy osztozzon érzéseimben, és szégyellje ön is egy kicsit magát, s vegye rá erre kollégáit, az izraeli vezetőket, illetve támogatóikat. Hagyják abba a népirtást, a tömeges gyerekgyilkosságokat s az egész világ megfertőzését a gyűlölködés és az erőszak „kulturájával”!

S azért jogásként még egy apró tanács: miközben az egész világon harcolnak a „gyűlöletbeszéd” megbüntetéséért, gondoljanak arra, hogy Izrael állam szinte minden kimondott szava s minden tette gyűlöletbeszéd, amely alkalmas arra, hogy az önök állama és népe ellen világszerte gyűlöletet szítson. Hagyanak fel, kérem, a gyűlöletbeszédrel, márcsak azon izraeli és nem izraeli állampolgárságú zsidó emberek érdekében is, akiknek helyén van a szívük, és elutasítják az önök kegyetlen, embertelen politikáját és rémtetteit!

Hagyják abba a népirtást!

(részletek dr. Morvai Krisztina, az izraeli nagykövetnek írt leveléből)

(összeállította: sommi)

„Fogj egy tuskót!”

(A Parlament épületére nézve eltűnődtem: jó, de melyiket...?)

A „Fogj egy tuskót” akciót a Rendszerváltó Fórum (Refor) és a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 hirdette meg január 13-a délutánjára a Vértanúk terére.

A minisztériumok tövében állott az a platós autó, amelyen nagy halom tűzifa várt gazdára. Tatár József, – a Refor részéről az akció szervezője – úgy vélte, hogy nem jutott el elég helyre a felhívás, illetve a jelképesen választott helyszín sem kedvezett a tűzifára rászorulóknak gyülekezéséhez.

Közben a kivonuló média azt is megtudhatta tőle, hogy bár még a Nagycsaládok Országos Egyesületét, meg a Létminimum Alatt Élők Társaságát is megkeresték, de azt a választ kapták, hogy nem tudnak olyan családokról, akiknek szükségük lenne tüzelőre(!)

A két civil szervezet az orosz – ukrán gázlezárást következtében fellépő energiaproblémával kapcsolatosan tartotta játékonysági akcióval egybekötött demonstrációját. Ennek során közzé tették azt a petíciót, amelyben Magyarország energiához-ellátási helyzetének nemzeti, állami tulajdonba való visszavételét, és azok rendszerbe kapcsolását követelik, továbbá tiltakoznak a vállalhatatlan energiaárak ellen, amelyek miatt saját otthonaikban fagnak meg honfitársaink.

A megmaradt tüzelőt egy rákoske-resztúri család kapta, akik saját és örökbe fogadott fogyatékos gyermekeket nevelnek. Nekik valóban nagy szükségük van a segítségre.

(*sommi, forrás: mixonline.hu*)

(lapzárta után érkezett a hír: „az ECHO TV, a Magyar Hírlap, és a Lakitelki Alapítvány felhívja minden jóérezsű magyar figyelmét, hogy a Nagycsaládok Országos Egyesülete számára, tűzifa vásárlására adománygyűjtést kezdeményez.”

Eszerint volt értelme a szélsőséges-zavargó-csőcselék kezdeményezésének.

Mégiscsak vannak rászoruló családok???)

Az őszi beszéd máig élő lelki teher

Mint arról korábbi számunkban beszámoltunk, a rendőrség 2006 őszén, a tüntető és a nem tüntető magyar polgárok ellen elkövetett súlyos bántalmazási bűncselekményeinek napvilágra kerülő tényei mára, 2009-re – úgy tűnik – idegességet váltanak ki a liberális elitben is. Hogy ennek nagyközlői célzó remények, félelem az esetleges kormányváltás utáni elszámoltatástól, vagy egyszerűen az ébredő lelkiismeretfurdalás (?) az oka, nem tudjuk. Mindenesetre, elérkezett az idő, hogy a bűnrészesség tudatától elbátárolódnai igyekvő elit bajlódóságát kibaszálva, minél több bántalmazási ügy zárulhasson le a bűnösök felkutatásával, azonosításával és felelősségre vonásával, hogy a bántalmazottak erkölcsi és anyagi kártérítésben részesülhessenek. A felelősségrevonás alól a fő bűnösök, parancskiadók és támogatók személye sem lehet kivétel, még akkor sem, ha képviselői mentességük pajzsa mögé próbálnának majd menekülni!

Dr. Szóór Anna levelét kérem, olvassák megkülönböztetett figyelemmel.

(Miklós)

Havas Szófia MSZP-s Képviselő Asszonyhoz

Képviselő Asszony!

Személyesen nem ismerjük egymást, pedig szerettem volna Önnel találkozni 2006 novemberében, mint a Szt. János Kórház orvos-igazgatójával. Megkeresésem célja közérdekű volt, mivel én és a férjem dr. Kávássy Pál orvos-jogász készítettük a 2006. október 23-án, a tömeges rendőri brutalitás következtében keletkezett sérülésekről a baleseti statisztikát a Civil Jogász Bizottság Jelentéséhez. Minden budapesti kórház igazgatója politikai hovatartozásától függetlenül készséggel állt a rendelkezésemre. Ön volt az egyetlen, aki megtagadta tőlem, – a nem nevek, hanem a sérülések típusaira vonatkozó, szakmai vonatkozású válaszadást. Ennek következtében én tizenhat, a Szt. János Kórházban ellátott, rendőri brutalitás elszenvédőjéről nem tudtam részletesen beszámolni a tanulmányomban. Mivel az Ön akadályozása miatt nem akartam hamis statisztikát készíteni, e sajnálatos körülményt Igazgató asszony nevének megemlékséssel részleteznem kellett a Civil Jogász Bizottság Jelentés c. könyvében.

Később tudtam meg, hogy e furcsa vezetői magatartásnak nyomós oka volt. Nevezetesen az, hogy bár az orvosi eskü kötelez, Igazgató asszonyt személyes jellegű politikai indulatai vezérelték abban, hogy úgy döntött, mégis elmulasztja a nekem való segítségnyújtást. Amikor ugyanis a Magyar Országgyűlés Önt képviselőjének fogadta el, – szándékosan nem írom a választás szót –, első megnyilvánulásai egyikében súlyos szavakkal gyalázta meg az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékét. Ahogy Gyurcsány Ferenc, – mint az 1956. október 25-i Kossuth téri sortűzre parancsot adó Apró Antal unokája – tömeges rendőri brutalitás előidézésével büntette az ötvenedik évforduló békés ünneplőit, úgy Ön – Horn Gyula unokahúgáé – nyilvános szóbeli agresszióval fordult a magyar nemzet szent ünnepe és ezen keresztül az összmagyarság ellen.

Senki nem tehet arról, hogy milyen családban látja meg a napvilágot, – kommunista gyilkosok és árulók rokonságában élni súlyos kereszt lehet. Ön az élettől két lehetőséget kapott ahhoz, hogy megtisztult lélekkel elszakadjon a családi gyökerektől. Az egyik, hogy orvos, a másik, hogy parlamenti képviselő lett.

Az orvosi diploma átvételekor felesküdt az emberek szolgálatára, képviselőként pedig a magyar emberek szolgálatára és a Magyar Alkotmányra. A Szt. János kórház igazgatójaként 2006 novemberében a sebesültek ellen tett azáltal, hogy falozott a politikai utasításra történt rendőri brutalitás elkövetőinek. Honanyaként pedig, amikor az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékét meggyalázta, az Alkotmány ellen vétett.

Képviselő Asszony!

Bár a gyakorló egészségügyi tevékenységét nem ismerem, de az emberi hozzáállása alapján kijelentem, hogy Ön orvosnak alkalmatlan. És amíg Ön politikusként személyes indulatoktól vezérelve ellenforradalomnak nevezi nemzetünk elvitathatatlan dicsőségét, addig Önnek nincs helye a Magyar Országgyűlésben.

Minden jóérezsű magyar ember nevében kérem, hogy ne hangosítsa fel az ÁVH-s, kommunista retorikát, ne rombolja ezzel tovább a már amúgy is csak csirájában fellelhető politikai erkölcsöt! Gyakoroljon önkritikát, kérjen bocsánatot az 1956-os Forradalom és Szabadságharc még élő hőseitől és a magyar nemzetétől! Tegye félre hatalmi, valamint anyagi ambícióit és végleg távozzon a közéletből!

Mint orvos, számoljon el a saját lelkiismeretével! Ön ellen, mint országgyűlési képviselő ellen azonban a magam és az alapítványom nevében, lehetőségeim szerint, határozottan fellepek és ehhez kérem a magyarországi, az elszakított területeken élő, valamint az emigráció civil szervezeteinek a segítségét.

Alapítványunk célja annak elérése, hogy Magyarországon, amennyire csak lehet soradjanak el a kommunista utódpártok, hogy ezzel végre megvalósuljon az igazi rendszerváltás. Ismerve a baloldali pártfegyelmét, Képviselő Asszony nem tehetett ilyen súlyú kijelentéseket az MSZP-s pártvezetőkkel való szigorú egyeztetés nélkül. Ön tehát lehetőséget kapott a pártjától, hogy felvállalta az ÁVH-s retorika újraélesztését. Legyen az Ön elhalkulása a politikai megtisztulás jelképe, távozzon a valósággal elkezdződő rendszerváltás első eredménye.

2008. december 15.

Üdvözléssel:

dr. Szóór Anna

Október 23. Bizottság Alapítvány, elnök.

Szombaton nagygyűlést szervez a Gárda a Kossuth téren!

Ezen a héten szombaton, január 17-én 14.00-tól a Kossuth téren szimpátiatüntetést szervez a Gárda. A tüntetés apropója a Magyar Gárda Egyesület elleni per első fokon született felosztató ítélete. A rendezvényen felszólal Dr. Morvai Krisztina, büntetőjogász, Vona Gábor, a Magyar Gárda Egyesület elnöke és Kiss Róbert, a Magyar Gárda országos főkapitánya.

December 16-án ugyan a Fővárosi Bíróság első fokon – tehát nem jogerősen – felosztotta a Magyar Gárda Egyesületet, de a közvélemény ráébredt, hogy ennek a nagy csinnadrattával véghezvitt kormányzati „eredménynek” a Gárda valós működésére semmilyen érdemi hatása nincs.

(forrás: magyargarda.hu)

M
N
B

2
0
0
6

Kik állnak a háttérben?

A Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat Kenézy Gyula Kórház Rendelőintézetének átvilágítása is folyamatban van, tehát valószínűleg már valaki arra is kivetette a hálóját. Az átvilágító mintha azonos lenne az egykori Gyurcsány-féle Perfekt céggel, ami már önmagában is nagyon gyanús, mert az átvilágító cég rendelkezik majd azokkal a speciális információkkal, amelyek az árat meghatározzák. A Debrecenben elhíresült korrupciógyanús laborúgy tanulságai azt sejtetik, hogy a kormányfőt kísérgető Kern József szocialista nagyvállalkozó lehet a kiszemelt „megmentő és szakmai befektető”. Az egészségügyben járatosak jól ismerhetik Kern József cégbirodalmát a HospInvestől a Diatron nevű cégcsoportig, vagy a Prodia laborcélig.

Nézzük először a HospInvest ügyeit! Körmenden is ők az üzemeltetők, és a kószegi járóbeteg-szakrendelés is hozzájuk tartozik. A nemrég kirobbant kiskunhalasi kórházbotrány szintén a HospInvest „sara”.

Dr. Kovács József, a Kanizsai Kórház igazgatója is lapátra került már, hogy az új vezető helyet csinálhasson a privatizálóknak.

Egerben bezárt a kardiológia! Egy korábbi jogerős bírósági ítéletben szerepel: „(...)törvénytörő módon nyert a pályázaton a HospInvest nevű magáncég”, - ennek ellenére 20 évre megkapta az egri kórházat. Az ÁNTSZ a teljes kórházra úgy adta meg a működési engedélyt, hogy a HospInvest azt állította, a kardiológiai ellátást a – szintén általa működtetett – gyöngösi kórház orvosaival meg tudja oldani. Ez a „kis csúsztatás” tette lehetővé az egészségbiztosítási finanszírozási szerződést megkötését, és hozta a biztos pénzt! Nem is keveset, mert Heves megyében minden fekvőbeteg intézmény működtetése ezzel a manőverrel került a HospInvesthez, vagyis a megyében egyeduralgokdóvá vált! Brávó!

Igy kell piacot csinálni az egészségügyből, mert a „piac szabályozó szerepe” majd bevezérli az OEP kassza biztos forrásait azok zsebébe, akik a nagyon is gyanús ügy(ek) mögött állnak.

November elején a HospInvest még úgy nyilatkozott, hogy „a kardiológia teljes kapacitással működik”. Sőt, a magabiztos nyilatkozatban az is szerepelt, hogy „a napi 50 fős betegáramlás az átszervezések miatt gyorsabbá is vált”.

Vajon honnan – volt és van – ez a magabiztoság?

Mostanra bezárták az egri kórház teljes kardiológiai osztályát. Talán az lehet az oka, hogy közvetlenül biztatja és informálja őket valaki a hatalom berkeiből? Hiszen már másfél hónappal ezelőtt is pontosan tudhatta a tisztiorvosi szolgálat, hogy a kardiológia nem tud megfelelni az előírt feltételeknek, mert a részleg egyetlen korábbi orvosa sem vállalta a Zrt-vel való együttműködést! Vajon mi volt az oka, hogy mégis szemet hunytak felette? A HospInvest Zrt állítását még értem: megfelel az előírásoknak. Ám a tisztiorvosi szolgálat ezzel megegyező állítását nem tudom hová tenni. Talán „főntről” szólhattak le? Vagy már eleve bennük volt a félelem, s a hatalommal való szembeszegülést nem merték megkockáztatni, inkább „hittek” a HospInvest Zrt-nek?

Esetleg most éppen az a céljuk az osztály bezárásával, hogy azt a 602 dolgozót, aki nem írta alá a szerződést, – lejárassák, minden felelősséget áthárítva rájuk? Ez utóbbi támaszja alá nyilatkozatuk: „a kórházrombolók pusztítása a kardiológiai osztályon a legnagyobb” az orvosok, akiket még a kórházba szeretnénk volna hozni, szakmai nyomásra hivatkozva elálltak attól, hogy idejöjjenek. Ez a rombolást nem lehet egyik napról a másikra helyreállítani, de rövid időn belül megesszük.”

A gyanúsan erős politikai hátszéllel, valamint adóssággal rendelkező magáncég nincs elkeseredve, sőt, március végére a hiányosságok pótlását is vállalta (erre a lehetőséget ismét megkapta, és ez nem semmi!). Amint ez jól látható: a betegek nem számítanak, az orvosok és ápolók még kevésbé. A munkanélküliség és a szakmailag nem megfelelően működő intézmény sorsa sem érdekli a hatalom bitorlóját, csak egy számít: az akarnokságig göröcsös kapzsóság kielégítése!

– dr. Bene Gábor
(folytatjuk)

Megemlékezés a 2. Magyar Királyi Honvéd Hadsereg doni áldozatáról

A Jobbik Székesfehérvári Alapszervezete és a Magyar Gárda Mozgalom 2009. január 13-án közös gyertyás megemlékezést tartott a doni áttörés 66. évfordulóján a pákozdi Mészeg-hegyen, a doni emlékkápolnánál.

A budapesti Turul szobornál is erre emlékeztek a résztvevők.

Gyásznap. 66 éve, 1943. január 12-én kezdődött a 2. magyar hadsereg tragikus pusztulása a Don-kanyar északi felében, az urivi hídfőnél. A mínusz 25-30 fokban hidegben a kiváló szovjet felderítés után megindított, hatalmas túlerő (több, mint háromszoros előerőny, közel tízszeres tüzérségi fölény, harckocsi- és repülőgépek abszolút fölénye) pár nap alatt kisöpörte a hősiessen harcoló magyar hadsereget állásából, és lehetővé tette a szovjet hadsereg nagy tömegeinek átkelését a Don folyón. Mivel a magyar egységeknek létszám- és technikai eszközök híján nem épülhetett ki mélyeségi védelme, érthető volt Szombathelyi Ferenc vezérezredes, honvédelmi miniszternek Horthy Miklós kormányzóra hivatkozó korábbi – december 27-én kiadott – utasítása, ami megtiltotta a védőállások feladását. Ezt Jány Gusztáv, a 2. magyar hadsereg parancsnoka kíméletlen módon igyekezett a harcok idején betartatni, ugyanakkor, saját életét sem kímélve, ellentámadással próbálta hadseregünk maradvékát megmenteni. A hatalmas túlerő és az utánpótlás akadozása miatt azonban ez is kudarcba fulladt. A védelmi arcvonal áttörése után a szovjet csapatok nagy sebességgel mozogtak előre, ugyanakkor a keményre fagyott talajban technikai eszközökkel nem rendelkező, legyengült katonáink (akik akkor még téli ruházatukat, csizmáikat sem kapták meg!) nem lehettek képesek új védőárkok kialakítására. A katonai csapás és visszavonulás borzalmas szenvedése kb. 150 ezer magyar katona halálát okozta: sokan egyszerűen megfagytak a szörnyű hidegben.

És mégis: a magyar katona hősiesség helytállásának és bajtársi összetartásának gyönyörű példáit láthatjuk – visszaemlékezések alapján – Sára Sándor „Pergőtűz” című filmjében (1982-83). Elolvasásra érdemes, szép munka Nemeskürty István műve a „Requiem egy hadseregért” (1972) is. Megje-

gyezzük, egyik mű sem kaphatta meg megjelenése idején az őt megillető nyilvánosságot a kádári kor ellenséges kritikája miatt.

1990 után Voronyezs mellett, Rudkino és Boldirovskaja faluban – az Orosz Köztársasággal kötött egyezmény alapján – katonai temető létesült magyar pénzből. E két helyen 25 ezer magyar katona alussza örök álmát. Más oroszországi emlékhelyeken további kétszáz kereszt és márvány-tábla emlékeztet az egykori 2. magyar hadsereg orosz földben nyugvó katonáira. Hozzátartozóik ma is felkeresik sírjukat.

Mi itthon, a Pákozdi-közel dombtetőn találunk egy szép kápolnát, amit hajdani hős honvédeink emlékére emeltek.

– Miklós

Ophélie eltűnése: átadták a felvételeket a francia hatóságoknak.

2009. január 12. 16:00

(...)A Budapesti Corvinus Egyetemen tanuló francia diáklány, Ophélie Bretnacher december 4-én éjjel a fővárosban tűnt el. A lányról a térfelügyelő kamarák által rögzített utolsó felvételek éjjel háromnegyed kettőkor készültek a Roosevelttérenél. A diák táskáját két olasz egyetemista találta meg a Lánchídon bajnali fel négy körül.

(MTI – bvg.hu)

Kommentár:

A magyar hatóságok felderítő munkájának sikerességére nem lehetünk büszkék mostanában – gondolok itt a kiskunlacházi gyilkosságra, és köddé vált elkövetőire.

A fenti hírel kapcsolatban egyszerű kérdés fogalmazódott meg bennem.

A nyomozás(?) során kiderült, az egyik olasz egyetemista a diáklány korábbi barátja volt, s aki az eltűnés másnapján Olaszországba távozott.

Véletlen-e, hogy háromnegyed kettő után közel két órával, éppen ő találta meg a lány táskáját?

(-sl-)

KOSSUTH TÉR 2006 – Kiadja a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 – megjelenik minden csütörtökön

Felelős kiadó: MNB 2006 ❖ Felelős szerkesztő: Arthur ❖ Grafika és tördelés: Angie

Online újságunk letölthető a www.kter2006.extra.hu oldalról és az MNB 2006 honlapjáról: www.harcter.hu

Kérjük, ha érdemesnek látja, adja tovább, sokszorosítsa újságunkat! – Kapcsolat: kter2006@gmail.com

Egyes írások tartalma a cikk szerzője véleményét tükrözi!